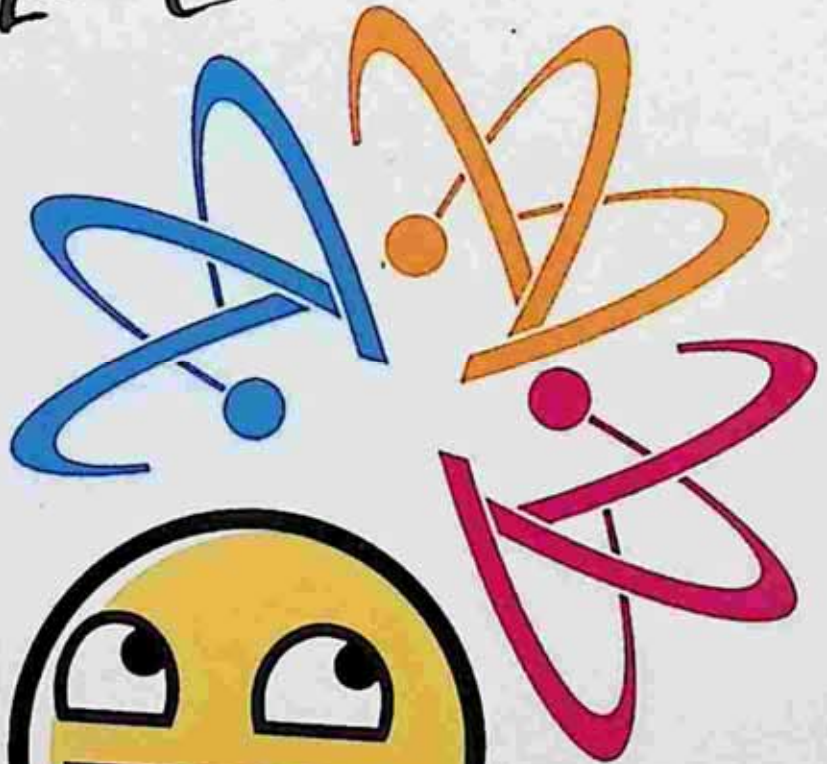
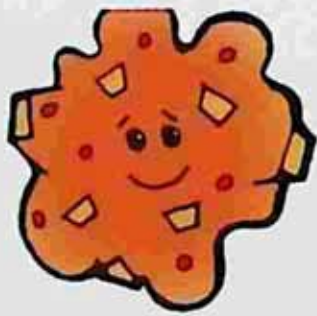

m ထိတ်ကူးချိုချိုအနုပညာ

ကျွန်းမြေရယ်ရ ညိုကာသ

၇၀၀၀

mgyc.com

မှားပေလိုသာပဲ

ယောက်ျားက သူ့ဇနီးကို ပြောလိုက်သည်။

“ဒီလောက်စကားများတဲ့မိန်းမ ဒီတစ်ခါ ဖုန်းဆက်တာ ဆယ့်ငါးမိနစ်ပဲ ကြာပါလား”

“ဖုန်းနံပါတ် မှားသွားလို့ရှင့်”

ဝမ်းသာလွန်းလို့

မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး ညစ်ပတ်ပေရေနေသူတစ်ဦးကို မေးလိုက်သည်။

“မျက်နှာက ဘာဖြစ်တာလဲ”

“မီးရထားစက်ခေါင်းကို ဖက်နမ်းလိုက်လို့ပါ”

“နမ်းစရာရှားလို့၊ မင်း ရူးနေတာလား”

“မရူးပါဘူး။ ယောက္ခမကြီးကို အဲဒီရထားနဲ့ ပို့ပေးလိုက်လို့လေ”

သူ မသိစေနဲ့

လူတစ်ယောက်သည် သူ့ခွေးကို စိတ်ဆိုးသဖြင့် အစာမကျွေးရန်

ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ သို့သော် ည ဆယ်နာရီခန့်တွင် ခွေးက

တအိအိအသံပြုရာ သနားလာသောကြောင့် သူ့ဇနီးကို အစာသွားကျွေးခိုင်းလိုက်သည်။

“မိန်းမရေ၊ ဂျက်ကီကို အစာသွားကျွေးလိုက်ကွာ၊

ငါ ကျွေးခိုင်းတယ်ဆိုတာ သူ မသိစေနဲ့”

အပေါ်မတက်ရသေးဘူး

လေယာဉ်ပေါ်တွင် ခရီးသည်တစ်ဦးက ပြောလိုက်သည်။

“ကြည့်စမ်း၊ အောက်ကလူတွေဟာ ပုရွက်ဆိတ်တွေ ကျနေတာပဲ၊

တကယ့်သေးသေးလေးတွေ”

“အဲဒါ တကယ့်ပုရွက်ဆိတ်တွေပါ၊ ကျွန်တော်တို့

လေယာဉ်က မတက်သေးပါဘူး”

YST0032

900.00

KS

တွေးမှ ရယ်ရ ဤဟာသာ၊ ရဲစတိုင်း

စာမျက်နှာ ၁၃၈ မျက်နှာ၊ ၁၀ • ၂ စင်တီ x ၁၇ စင်တီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း။

ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်ဝင်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။

၂၀၁၉၊ ဇူလိုင်လ၊ ပထမအကြိမ်၊ အုပ်ရေ ၅၀၀၊

ရောင်းဈေး ၉၀၀ ကျပ်

စိတ်ကူးချိုချိုစာအုပ်

တွေ့မှ ရယ်ရ ဤဟာသ
ရဲစတိုင်း

မဝေမအကြိမ် ၂၀၁၉

mgyc.com

mgyc.com

ငါးစာသွားလဲတာ

လူနှစ်ယောက် မြစ်ဆိပ်တွင် ငါးထိုင်မျှားနေရင်း တစ်ယောက် ရေထဲ ဆင်းငုပ်သွားသည်။ အတော် ကြာမှ ထိုသူ ပြန်ပေါ်လာသည်။

“မင်း ရေငုပ်တာ အကြာကြီးပဲ၊ ဘာဖြစ်လို့တုံး”

“ငါးမမိလို့ ငါးစာသွားလဲတာပါ”

ကော်တရာ

“မင်း အစ်ကိုဆီက စာလာတယ်ဆို”

“ဟုတ်တယ်။ သူ နိုင်ငံခြားထွက်သွားတာ ဆယ်နှစ်ကျော်ပြီ။ မနေ့ကမှ စာတစ်စောင် ရောက် လာတယ်”

“ဘာတဲ့လဲ၊ သူ ဟိုမှာ အဆင်ပြေသတဲ့လား”

“မသိဘူး။ တံဆိပ်ခေါင်းမကပ်ဘဲ စာထည့် လိုက်တာဆိုတော့ ကျသင့် တန်ဖိုး ပေးမရွေးချင်လို့ လက်မခံလိုက်ဘူး”

နည်းလမ်းနှစ်သွယ်

အိမ်က ရေပိုက်ခေါင်းမှာ ရေတစက်စက် ကျနေ
တာ၊ ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ မသိဘူး”

“နည်းလမ်းနှစ်ခုရှိတယ်”

“ဆိုစမ်းပါဦး”

“ပိုက်ပြင်ဆရာ ခေါ်ပြင်ခိုင်းလိုက်၊ သို့မဟုတ်
နားထဲဝွမ်းဆိုထားလိုက်”

ဖြစ်မှမဖြစ်သေးတာ

ကျွန်တော်က တစ်ခုခုစားပြီးရင် ဘီယာသောက်
 တယ်။ သွေးအားနည်းနေရင် ဝိုင်နီသောက်တယ်။
 ဖျားချင်သလိုလိုဖြစ်ရင်တော့ ဝီစကီ သောက်တယ်”

“ဒါဆို ရေကို ဘယ်အချိန်သောက်လဲ”

“ဟင့်အင်း ရေသောက်ရလောက်တဲ့ ရောဂါမှ
 မဖြစ်ဖူးသေးတာ”

ဘယ်သူက ရှာလို့တုံး

“မိန်းမရေ... မနေ့ည အိပ်မက်ထဲမှာ မင်းနဲ့ကိုယ်
နဲ့ ဘန်ကောက်မြို့တော် ရောက်နေကြတယ်။ ညဈေး
တန်းလျှောက်သွားရင်း မင်းဘယ်မှာ ကျန်ရစ်ခဲ့မှန်း
မသိဘူး”

“နောက်ဆုံးတော့ ရှာတွေ့သွားတယ်မလား”

“ရှာတယ်လို့ ပြောမိပါဘူး”

ဘယ်လိုချက်ပေးရမလဲ

“မိန်းမရေ၊ ညစာကို ငါတို့အိမ်မှာ လာစားဖို့ သူငယ်ချင်းတချို့ကို ဖိတ်ခွဲတယ်။ မင်း လက်စွမ်းပြ ပေးလိုက်ပါဦး။”

“ဘယ်လိုချက်ပေးရမလဲ ပြော၊ နောက်မကြာ မကြာ အလည်လာအောင် ချက်ရမလား၊ တစ်ခါ တည်း ဆလံတိုက်သွားအောင် ချက်ရမလား။”

မေ့ခဲ့ပြန်ပြီလား

“ရော့ ပိုက်ဆံ၊ ပေါင်မုန့်နဲ့ နွားနို့ဝယ်ခဲ့၊ မမေ့စေနဲ့
နော်။ ငါမှာတာ နှစ်မျိုး”

မကြာမီ လက်ထဲတွင် သွားပွတ်တံကိုင်ပြီး
ထိုသူပြန်ရောက်လာသည်။

“ဟောကြည့်... တစ်ခုမေ့ခဲ့ပြန်ပြီမဟုတ်လား။
ငါမှာလိုက်တာ နှစ်မျိုးလေ။ ဘယ်မလဲ သွားတိုက်
ဆေးဘူး”

ဆေးမရှိရင်

“ဒီဆေးစာကိုယူသွား၊ ဆေးဆိုင်မှာ ဝယ်ပါ၊
မနက်တစ်လုံး ညတစ်လုံးသောက်ပါ”

“ဆိုင်မှာ ဒီဆေးမရှိရင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ
ဆရာ”

“တံခါးလုံအောင်ပိတ်ပြီး အခန်းအောင်းနေပါ၊
ဘာပိုးမှ မဝင်ပါစေနဲ့။”

အချိန်ပဲ ပေးစရာရှိတယ်

“ကျွန်တော့်ကို ပိုက်ဆံတစ်သိန်းချေးပါ။ သုံးလ
လောက်နေရင် ပြန်ဆပ်ပါ့မယ်”

“အင်း သုံးလမဟုတ်ဘူး။ ခြောက်လလည်းရပါ
တယ်။ ခက်တာက ခင်ဗျားကို ချေးစရာ ပိုက်ဆံမရှိ
တာပဲ”

မျက်စိမှုန်ကုန်ကြပြီ

ဘေးခန်းက အဒေါ်ကြီး အိမ်လာလည်သဖြင့်
ကလေးငယ်က တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

“သားသား လူကြီးတွေ မရှိကြဘူးလားကွဲ့”

“ရှိပါတယ်။ အခန်းထဲမှာပါ”

“နေမကောင်းကြလို့များလား”

“မဟုတ်ဘူး။ နေကောင်းကြပါတယ်။ မကောင်း
တာက မျက်စိဖြစ်မယ်”

“မျက်စိ ဘာဖြစ်ကြလို့တုံး သားသား”

“မှုန်ကုန်ကြတာ။ ခုနက ဒေါ်ဒေါ်ဖုန်းဆက်
တော့ ဒီမိန်းမကြီးကို ငါကြည့်မရဘူးလို့ ဖေဖေက
ပြောတယ်။ မေမေကလည်း ကျွန်မက ပိုတောင်
ကြည့်မရဘူးလို့ ပြောနေသံကြားရတယ်ဗျ”

အနားယူချိန်

“နေ့ခင်းပိုင်း ဘယ်အချိန် မင်းအနားယူလေ့ရှိလဲ”

“နေ့လယ်စာစားပြီးတာနဲ့ ငါ့မိန်းမက အိပ်တယ်
လေ”

“ငါမေးတာ မင်း အနားယူချိန်ကို ပြောတာ”

“သူ အိပ်နေတဲ့အချိန် ငါ အနားရတယ်လေ”

သူ မစားလို့

“ခင်ဗျားယောက္ခမ ဘာဖြစ်လို့ သေရတာလဲ”

“အဆိပ်ရှိတဲ့မို့ စားမိလို့”

“သူ့လည်ပင်းက ဘာလို့ ညှိမည်းနေရတာလဲ”

“မစားချင်ဘူး ငြင်းနေလို့”

ဝမ်းသာလွန်းလို့

မျက်နှာတစ်ပြင်လုံး ညစ်ပတ် ပေရေနေသူတစ်ဦး
ကို မေးလိုက်သည်။

“မျက်နှာက ဘာဖြစ်တာလဲ”

“မီးရထားစက်ခေါင်းကို ဖက်နမ်းလိုက်လို့ပါ”

“နမ်းစရာရှားလို့၊ မင်း ရူးနေတာလား”

“မရူးပါဘူး။ ယောက္ခမကြီးကို အဲဒီရထားနဲ့
ပို့ပေးလိုက်လို့လေ”

အမြဲနောက်ကျတယ်

ဆိုဖာပေါ်တွင်ထိုင်နေသည့် ယောက္ခမက ရေ ထသောက်သည်။ ထိုစဉ် ယောက္ခမခေါင်းပေါ်တည့် တည့်ရှိ တိုင်ကပ်နာရီကြီးက ပြုတ်ကျလာသည်။

“ကတောက်စ်... အတော်အသုံးမကျတဲ့နာရီပဲ၊ အခုလည်း နောက်ကျပြန်ပြီ”

ဘယ်သူခေါ်လာတာလဲ

သမက်နေအိမ်သို့ ယောက္ခမကြီး ရောက်လာသည်။ မြေးဖြစ်သူက တံခါးကို ဖွင့်ပေးရင်း မေးလိုက်သည်။

“အဘွားကို ဘယ်သူခေါ်လာတာလဲဟင်”

“ဘယ်သူမှ ခေါ်မလာပါဘူး မြေးရယ်။ အဘွားကိုယ့်ဘာသာ လာတာပါ။ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ခုနက ဖေဖေ ပြတင်းပေါက်ကကြည့်ပြီး ဒီအဘွားကြီးကို ငရဲမင်းက ခေါ်လာပြန်ပြီ ပြောနေလို့၊ ငရဲမင်းပါသေးလားလို့။”

အရှက်ကြီးသူ

“မေမေ၊ ဖေဖေဟာ အရမ်းအရှက်ကြီးသူဆို”

“သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ သားရယ်၊ သူသာမရှက်ရင် သားအသက်က အခုထက် ၆ နှစ်လောက် ပိုကြီးနေ လိမ့်မယ်ကွဲ့”

ဘယ်သူပြောသလဲ

“ရုပ်ချော သဘောကောင်းရုံတင် မဟုတ်ဘူး။
အိမ်မှုကိစ္စနိုင်နင်းတဲ့ ဇနီးကောင်းတစ်ယောက်နဲ့ မင်း
လက်ထပ်လိုက်တယ်ဆိုကွ”

“မင်းကို ဘယ်သူပြောသလဲ”

“မင်းမိန်းမ ပြောတာ”

ခဏမေ့ထားပါ

တရားသူကြီးက သက်သေကို ပြောလိုက်သည်။
“ခင်ဗျားဟာ နိုင်ငံတော်စာရင်းအင်းဌာနက ဝန်ထမ်းဆိုတာ ခဏမေ့ထားပြီး ရုံးတော်မှာ အမှန်အတိုင်းထွက်ဆိုပါ”

ကိုယ်တစ်ပိုင်းဓာတ်ပုံ

လူတစ်ယောက် ကျင်းတူးနေသဖြင့် မေးလိုက်
သည်။

“ဘာအတွက် ကျင်းတူးနေတာလဲ”

“ကိုယ်တစ်ပိုင်းဓာတ်ပုံ ရိုက်မလို့လေ”

လမ်းညွှန်

“ဒီအနီးအနားမှာ အရက်ဆိုင်ရှိလားဗျ”

“ဒီနေ့ ဘာနေ့လဲ”

“တနင်္လာနေ့”

“ဒီအတိုင်းတည့်တည့်သွား၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့ ရောက်ရင် ညာဘက်ချိုးလိုက်”

လူ့စကား နားမလည်တဲ့ကောင်

“ကမ္ဘာပေါ်မှာ ဘယ်လိုကောင်စားက လူ့စကား နားမလည်ဆုံးလဲ”

“ဂျပန်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“ကျွန်တော့်အိမ်ဘေးခန်းမှာနေတဲ့ ဂျပန်ကောင် က ကျွန်တော် အပြင်သွားပြီဆို အိမ်ကို အမြဲလာလာ နေတာ၊ မလာပါနဲ့ပြောလည်း လာနေတာပဲ၊ ဒီကောင် လူ့စကား နားမလည်တဲ့ကောင်”

ဆီကုန်တာဖြစ်မယ်

ရဟတ်ယာဉ်တစ်စီး တောတန်းပေါ် ဖြတ်ပျံစဉ်
 လူတစ်စုတွေ့ရသဖြင့် ခေတ္တလေထဲ ရပ်တန့်ရင်း
 ကြည့်နေသည်။ အောက်ကလူနှစ်ယောက်က မော့
 ကြည့်ပြီး ထင်မြင်ချက်ပေးလိုက်သည်။

“ဒီကောင် စက်ပျက်တာများလား”

“မဖြစ်နိုင်ဘူး။ စက်ပျက်ရင် အောက်ကိုကျလာ
 မှာပေါ့။ ဆီကုန်တာပဲဖြစ်မယ်”

သမ္မတလေယာဉ်

လေယာဉ်တစ်စီးကောင်းကင်မှာ တွေ့ရသဖြင့်
တောသားနှစ်ယောက်က မော့ကြည့်ရင်း ပြောလိုက်
သည်။

“သမ္မတစီးတဲ့ လေယာဉ်ပျံဖြစ်မယ်”

“မဟုတ်ဘူးကွ၊ သမ္မတစီးတာဆိုရင် ရှေ့မှာ
မော်တော်ဆိုင်ကယ် ၄ စီး ပျံရမယ်လေ”

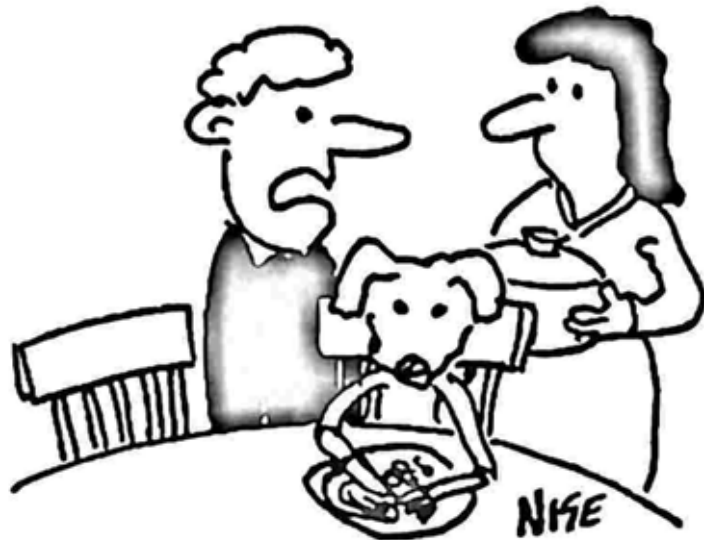

ဒါက နွေးလို့ပါ

“ဟေ့ကောင် ဆောင်းတွင်းကြီးမှာ ရေခဲသေတ္တာ
ဘာလို့ဝယ်လာတာတုံး”

“အပြင်မှာအေးတာက အနုတ် ၄၀ ဒီဂရီ၊ ရေခဲ
သေတ္တာထဲမှာက အနုတ် ၅ ဒီဂရီပဲရှိတာ။ ဒါကြောင့်
သိပ်အေးလာရင် ရေခဲသေတ္တာထဲ ဝင်နေမလို့”

သူ မသိစေနဲ့

လူတစ်ယောက်သည် သူ့ခွေးကို စိတ်ဆိုးသဖြင့် အစာမကျွေးရန် ဆုံးဖြတ်ထားသည်။ သို့သော် ည ဆယ်နာရီခန့်တွင် ခွေးက တအီအီအသံပြုရာ သနားလာသောကြောင့် သူ့ဇနီးကို အစာသွားကျွေးခိုင်းလိုက်သည်။

“မိန်းမရေ၊ ဂျက်ကီကို အစာသွားကျွေးလိုက်ကွာ၊ ငါ ကျွေးခိုင်းတယ်ဆိုတာ သူ မသိစေနဲ့။”

ငှယ်... ဘုရားရေ

ဆေးရုံလူနာဆောင်ထဲ ဝတ်စုံအဖြူနှင့် လူ
တစ်ယောက်ဝင်လာပြီး လူနာတစ်ယောက်ကို မေး
လိုက်သည်။

“ခင်ဗျား အရပ်ဘယ်လောက်လဲ”

“ဒေါက်တာရယ်။ အရပ်က ဘာလုပ်ဖို့လဲ၊ ကျွန်
တော်အခု ရင်ဘတ်ထဲ အရမ်းအောင့်နေတာ သက်သာ
အောင် လုပ်ပေးပါ။ အသက်ရှူရတာ ခက်လာနေပြီ”

“ကျွန်တော်က ဆရာဝန်မဟုတ်ပါဘူး။ လက်
သမားဆရာပါ”

မြင်သွားမှာစိုးလို့ပါ

ဆိုဗီယက်ခေါင်းဆောင် ကရူးယွက်က စက်ရုံ လုပ်သားထုတို့ကို မိန့်ခွန်းခြွေနေသည်။

“ရဲဘော်တို့ ကျွန်တော်တို့ဟာ မကြာခင်မှာ အမေရိကားကို အမိလိုက်ရုံတင်မကဘူး။ ကျော်တက် သွားဖို့ပါ ပြင်ဆင်ထားပြီးပါပြီ”

“ခေါင်းဆောင်ကြီးခင်ဗျား၊ အမေရိကားကို အမိ လိုက်ဖို့ ကျွန်တော်တို့ အားသွန်ခွန်စိုက် လုပ်ကြဖို့ သဘောတူပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျော်တက်ဖို့တော့ ကန့်ကွက်ရပါလိမ့်မယ်”

“ဘာဖြစ်လို့တုံး”

“ကျွန်တော်တို့ ဖင်ပြောင်နေတာ သူတို့မြင်သွား မှာ စိုးလို့ပါ”

အတော်တုံးတဲ့ကောင်

မျောက်တစ်ကောင်သည် မြစ်ဆိပ်တွင် ငှက်ပျောသီးအခွံကို ရေဆေးနေသည်။ မိကျောင်းရောက်လာပြီး စပ်စုလိုက်သည်။

“ဟေ့ မျောက် ဘာလုပ်နေတာလဲ”

“ဟင့်အင်း မပြောဘူး။ တစ်ကျပ်ပေးရင် ပြောမယ်”

“ရော့ကွာ၊ ပေးပြီ။ ပြောပြ”

“ငှက်ပျောသီးခွံကို ရေဆေးနေတာလေ၊ မင်း မမြင်ဘူးလား”

“မင်းကွာ၊ အတော်အဓိပ္ပာယ်မရှိတာကို လုပ်တာပဲ၊ ငတုံးကောင်”

“အေး...ငါ ငတုံးဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်နေ့ကို ငွေသုံးဆယ်လောက်တော့ စီတယ်ကွ”

မသိဘူး မေမေ

“ကိတ်မုန့်ကို ဘယ်သူစားလိုက်တာလဲ”

“မသိဘူး မေမေ”

“နောက်ထပ်စားချင်သေးလား”

“ဟုတ်ကဲ့”

တောင်းဆိုချက်ကြောင့်ပါ

“ညကမယ့်ပြဇာတ်မှာ ပထမဆုံးအခန်းမှာတင် ခင်ဗျား အသတ်ခံရမယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ၊ ပုံမှန်ကနေကျအတိုင်း ဇာတ်ကွက်တွေမှာ အသတ်ခံရတာ မပါဘူးလေ”

“မှန်ပါတယ်။ အခုက ပရိသတ်တွေ တောင်းဆိုကြလို့ပါ”

ခေါ်သံ

အာဖရိကကျေးရွာတစ်ခုတွင် ရွာသား တစ်ယောက်သည် ဗုံကို ခပ်ပြင်းပြင်း တီးနေသည်။ လူစိမ်းက မေးလိုက်သည်။

“ဘာဖြစ်လို့ဗုံတီးနေတာလဲ၊ ပွဲလမ်းသဘင်ရှိလို့လား”

“မဟုတ်ဘူး။ ရေမရှိတော့လို့ပါ”

“ဪ... မိုးနတ်မင်းကို ဗုံတီးပြီး တိုင်တည်နေတာကိုး”

“ပေါက်ကရတွေဗျာ။ ဟိုဘက်ရွာက ရေစည်လှည်းတွန်းတဲ့ကောင်ကို ဗုံသံနဲ့ အချက်ပေးလှမ်းခေါ်နေတာဗျ”

